

Universitaire
Stichting

World of Cities 2018/1

Maandag 23/04/2018 Verslag

Foundation
for the
Urban Environment

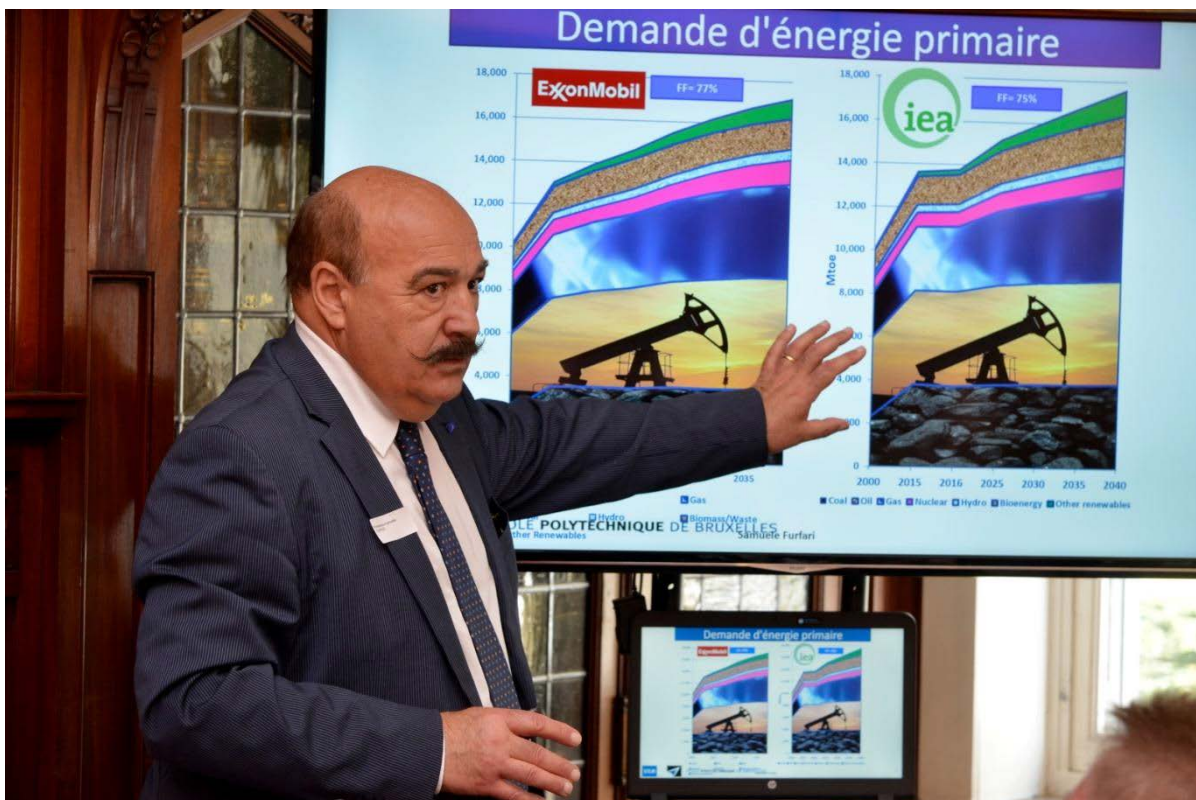
"De geopolitiek van de nieuwe energiebronnen"

door professor Samuele Furfari (ULB)

Inleiding

S. Furfari geeft les aan de ULB en heeft veel gepubliceerd, waaronder in 2017 twee encyclopedische werken over de geopolitiek van de energie (tweemaal 600 pagina's). Hij nam deel aan de lunchbijeenkomst van de Universitaire Stichting van 7 november 2017 over de energietransitie. Hij belichtte deze keer de nieuwe uitdagingen van de energievoorziening wereldwijd, met name de dramatische toename van de gasvoorraden, waarvan de ontginning nu een intercontinentale geopolitieke uitdaging is.

Presentatie

[Link PPT van de spreker](#)
[Video van het debat](#)

Debat

Het debat spitste zich met name toe op de volgende punten:

1. De complementariteit tussen gas en hernieuwbare energie.

De toekomst van het gas ligt bij het directe gebruik in de huishoudelijke sector, bij de distributie in haar vloeibare vorm (LNG) en bij de elektriciteitsproductie.

Het behoud van elektriciteitscentrales op gas maakt het mogelijk om te profiteren van het overvloedige aanbod van gas op de wereldmarkt (vooral van de Amerika's, van het oostelijke deel van de Middellandse Zee en van Rusland via Zeebrugge) en laat toe de elektriciteitsproductie uit hernieuwbare energiebronnen te regulariseren.

2. De toekomst van kernenergie.

De werkelijke kosten van kernenergie zijn nu duidelijk geworden: stijging van de kosten van de bouw van nieuwe centrales, de kosten van afvalverwerking, de prijs van de ricroverzekering en de kosten van de ontmanteling van de centrale; maar ook dan blijft de productiekost van nucleaire elektriciteit met nieuwe centrales de laagste. De industrie wil het tijdstip van de ontmanteling uitstellen omdat de bestaande installaties nog twintig jaar economisch verantwoord kunnen werken. Deze ontmanteling zal ten laste zijn van de toekomstige beleidsmakers.

Geconfronteerd met al deze moeilijkheden, zijn de overvloedig aanwezige fossiele brandstoffen de meest competitieve, in het bijzonder aardgas, schaliegas en kolen.

3. De relatie tussen energieverbruik en de uitstoot van broeikasgassen (BKG).

Om de investeringsbeslissingen toe te lichten moet men verbanden leggen tussen de verschillende vormen van energie en de emissies. Bij de beslissing over energiekeuzes zouden de gekozen politici in staat moeten zijn om hun effect in te schatten op de concentratie van broeikasgassen in de atmosfeer. Dit werk is grotendeels nog te doen. Dezelfde steenkool produceert 80 emissieniveaus, volgens de productieomstandigheden – maar het IPCC geeft slechts één niveau. Dit werk is des te belangrijker omdat de uitstoot, waarvoor de akkoorden van Parijs oproepen deze te verminderen, eigenlijk exponentieel toeneemt (140% in China tussen 2005-2015). Een geïntegreerd beleid van energie en ruimtelijke ordening is de meest realistische vorm van klimaatbeleid.

4. Verhoging van de uitstoot van broeikasgassen op wereldvlak en het lokale beleid, met energiebesparing en ruimtelijke ordening.

De vermindering van de uitstoot van broeikasgassen blijft een lovenswaardig doel, maar de uiteindelijke concrete beslissingen worden genomen bij de plaatselijke aanpassingen aan de klimaatverandering. Mogelijke maatregelen zijn:

- energiezuinigheid door een grotere efficiency zonder vermindering van de levenskwaliteit,
- reductie van hitte-eilanden in steden d.m.v. parken en fonteinen,
- vermindering van de ondoorlatendheid van de bodem om de aanvoer van grondwaterreserves te verzekeren,
- absorptie van regenwater door kunstmatige of natuurlijke opslagruimten en herbebossing,
- bescherming van de kusten door duinen en kunstmatige eilanden (post-Sandy-plannen in New York, het “Baaienproject” in Vlaanderen) en afzetmogelijkheden voor regenwater.

Dit moet worden vergemakkelijkt door de stijgende kosten van de verschillende vormen van schade en de dekking ervan door verzekeringsmaatschappijen.

Elke EU-steun aan de het beleid voor plattelandsontwikkeling in Afrika kan worden vergemakkelijkt door de volgende toestroom van klimaatvluchtelingen, in aanvulling op de politieke vluchtelingen. Dit punt zal deel uitmaken “post-Juncker”-agenda.

P. Laconte
23 april 2018